

store Forskel paa Sagen nu og da den tidligere blev omtalt. Nu foreligger der en offentlig Tilstaaelse af Handlingen, det har man ikke haft tidligere, og det gør en meget væsentlig Forskel. Derfor er denne Sag med Rette bleven dragen frem, og derfor forlanger man fra de forskellige Sider, at der bør skrides ind. Det er Kærnen i Sagen. Den offentlige Tilstaaelse bevirkede, at Pressen i Danmark næsten enstemmigt krævede, at der skulde skrides ind mod Sylow. Naar det ærede Medlem fra Bælum og den højtærede Justitsminister henviser til, at den tidligere Justitsminister Høgsbro, som havde fremdraget Sagen her i Salen, og ligeledes det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) ikke i deres Ministertid havde taget Sagen op, vil jeg dertil sige, at de jo begge maaske kunne have glemt Sagen, hver Tid har jo nok i sin Plage, og det er ikke altid, at man kan blive ved at huske paa den Slags Ting. Men i alt Fald er der den Forskel, at der for dem ikke forelaa denne offentlige Tilstaaelse, som nu er fremkommen fra Sylow, og som fuldstændig retfærdiggør, at der bliver skredet ind. Det forholder sig slet ikke saaledes, som det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) mente, og som det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) var inde paa, at Birkedommer Sylow er bleven ført bag Lyset af den paagældende Journalist. Nej, Birkedommer Sylow er ikke bleven ført bag Lyset, og han har ikke ført Journalisten bag Lyset. Han har aabent og ærlig indrømmet sin Forseelse, og den Udtalelse, han har brugt, men Forholdet er det, at han troede, det var en Højrejournalist, der mødte hos ham, og at hans Udtalelser skulde bruges som Vaaben mod Socialdemokratiet, der netop i de Dage angreb Sylow. Derfor udtalte han sig saa frimodigt.

At det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) ikke er helt tilfreds med Afgørelsen, skønt han gjorde de mest fortvivlede Forsøg paa at give det Udseende af, at han er tilfreds, fremgaar ogsaa deraf, at han anmodede Justitsministeren om at holde et Øje med Birkedommer Sylow. Det kunde i hvert Fald tyde paa, at det ærede Medlem ikke er saa tilfreds med den Afgørelse, som han gerne vil give det Udseende af. Og det er ingenlunde — her

maa jeg ogsaa gøre en Bemærkning til den højtærede Justitsminister — saaledes, at Birkedommer Sylow nu sidder i et Embede, hvor der ikke kan være Tale om, at han kan begaa en lignende Forseelse. Ganske vist har han ikke Arrester under sig, men han er dog Politimester og faar som Følge deraf eller kan i hvert Fald faa med anholdte at gøre. Og det er ikke godt at vide, om han nu er i Stand til at beherske sig bedre, end han kunde den Gang. Det er for øvrigt heller ikke udelukket, at Birkedommer Sylow kan forglemme sig overfor de Mennesker, som møde for ham i civile Retssager, det er aldeles ikke udelukket. Saa jeg maa fremdeles hævde, at det er farligt at indtage det Standpunkt, som Justitsministeren har indtaget, at lade en saadan Forseelse gaa ganske upaataalt hen. At de ærede Medlemmer fra Svendborg (Wenzel Neergaard) og for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) ere vildt begejstrede for den Afgørelse, Justitsministeren har truffet, forstaar jeg saa godt, thi det drejer sig jo om en af deres egne, en Mand, som Højre lige har gjort til Landstingsmand, en brav Højremand, og der er et gammelt Ord, som siger, at den ene Ravn hugger ikke Øjet ud paa den anden. Jeg tror, man er noget berettiget til at anvende dette Ordsprog i dette Tilfælde. Birkedommer Sylow er Højremand, og at Højremænd tage ham i Forsvar, forstaar jeg saa udmærket godt. Det er ogsaa karakteristisk, hvad det ærede Medlem fra Frederiksberg sagde, at saadanne gamle Klager kunde man ikke tage Hensyn til, det sagde han henvendt til det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen). Højre vil forsvare Birkedommer Sylow uanset, om der kommer nok saa mange Klager, der skal ikke tages Hensyn til dem, de skulle lægges til Side, uden at der gøres noget ved dem.

Til den ærede Justitsminister vil jeg sige, at jeg indrømmer, at der var en vis Forbindelse mellem vor kraftige Optræden imod Birkedommer Sylow og dennes Optræden under Sporvejsstrejken. Men jeg maa dog gøre opmærksom paa, at Angrebene mod Birkedommer Sylow fremkom baade i „Social-Demokraten” og i mange andre Blade forinden Sporvejsstrejken, nemlig allerede, da der var Tale om, at Birke-